

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/128/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123345932
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:6123345932.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 1 029,21 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

29Csp/128/2023

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. **P r i z n á v a** žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

29Csp/128/2023

1. Žalobca žalobou pôvodne doručenou v upomínacom konaní dňa 21.06.2023 pod sp. zn. 7Up/1116/2023 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia nesplatenej časti spotrebiteľského úveru vo výške 3 008,46 EUR s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 19.05.2023 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.03.2018 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 8 000 EUR. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať anuitnými splátkami splatnými vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca s dátumom konečnej splatnosti úveru 20.02.2026. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného pred poskytnutím úveru s ohľadom jeho schopností splácania úveru, pričom pri posudzovaní bonity zobral do úvahy údaje zo spoločného registra bankových informácií a to preverením záväzkov žiadateľa a ich splácania.

3. Žalobca si nárok zo zmluvy uplatnil pôvodne v upomínacom konaní, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz pod sp. zn. 31Up/457/2019. Po postúpení veci na prejednanie Okresnému súdu Prešov pod sp. zn. 20Csp/222/2019, Okresný súd Prešov v rozsudku zo dňa 08.06.2020 určil, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonných náležitostí v zmluve a že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Okresný súd Prešov v rozsudku priznal žalobcovi len nárok na nezaplatené splatné splátky istiny ku dňu rozhodnutia súdu v počte 27 splátok po zohľadnení úhrad v celkovej výške 1 321,70 EUR. Určil výšku celkovej splátky na sumu 81,74 EUR, ktorá zahŕňala splátku istiny vo výške 79,17 EUR a mesačné poistenie 2,57 EUR. Konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.04.2021 pod sp. zn. 7CoCsp/43/2020.

4. Žalobca si splátky istiny za obdobie 8/2020 až 12/2022 uplatnil samostatnou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 3Up/182/2023, ktoré k dnešnému dňu právoplatne skončené nie je. Keďže žalovaný neuhrádzal ani ďalšie splátky úveru splatné od 01.01.2023, pristúpil žalobca opätovne k zosplateniu úveru tak, ako je uvedené a preukázané vyššie. V predmetnom konaní si uplatňuje nárok na nezaplatené splátky istiny úveru splatné 1/2023-2/2026 v celkovom počte 38 splátok v sume 79,17 EUR, teda v celkovej výške 3 008,46 EUR.

5. Okresný súd v Banskej Bystrici dňa 28.09.2023 vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel a proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podal žalovaný odpor s odôvodnením, že vznáša voči uplatnenému nároku námietku res iudicata, nakoľko o danom žalobnom návrhu už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 08.06.2020 pod sp. zn. 20Csp/222/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 29.04.2021 pod sp. zn. 7CoCsp/43/2020. V danom prípade podľa názoru žalovaného treba splátky zročné po vyhlásení rozsudku posudzovať v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Zároveň podľa názoru žalovaného žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, o čom predložil dôkazy v súdnom konaní, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20Csp/222/2019, pričom toto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vyhlásil za neplatný právny úkon, preto žalobca nebol oprávnený opätovne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

6. Žalobca k podaniu žalovaného uviedol, že námietka res iudicata je nedôvodná, nakoľko predmetom súdneho konania je iný nárok ako ten, ktorý bol uplatnený v predchádzajúcom súdnom konaní a na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenia a rozsudky Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 21Co/68/2019, 22Co/135/2018 a 17CoCsp/15/2021. Zároveň nesúhlasí s tvrdením, že uplatnený nárok treba posudzovať v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia, ktorej nárok má byť podľa žalovaného premičaný.

7. Súd I. inštancie na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru, všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami pre úvery a vklady, výpisom z úverového registra, výpismi z účtu žalovaného, upozornením, ako aj oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zistil tento skutkový stav :

8. Strany sporu na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie úveru zo dňa 07.03.2018 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX v predmete poskytnutia bezúčelového úveru vo výške 8 000 EUR s uvedením úrokovej sadzby 5,9 %, poplatku za poskytnutie úveru 400 EUR, poplatku za poistenie schopnosti splácať úver 2,57 EUR, počtu splátok 96, termínov splatnosti splátok vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca, výšky anuitnej splátky 104,81 EUR, termínu splatnosti 1. anuitnej splátky 20.03.2018, termínu konečnej splatnosti úveru 20.02.2026, RPMN 7,66 %, priemernej hodnoty RPMN 8,58 %, celkovej čiastky 10 461,76 EUR, výšky odplaty 11,29 %. Žalobca pôvodne listom zo dňa 27.05.2019 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 7 409,28 EUR, pričom z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaný uhradil celkovú sumu 1 206,66 EUR.

9. Žalobca si nárok na zaplatenie nesplatenej časti úveru pôvodne uplatnil v konaní 20Csp/229/2019, v ktorom súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 08.06.2020 uzavrel, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. c), g) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. a preto aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 27.05.2019 je neplatným právnym úkonom. Ku dňu 27.05.2019 bolo splatných 15 splátok spolu vo výške 1 226,10 EUR (pri výške splátky súd vychádzal zo sumy 7 600 EUR, ktorú vydell počtom splátok + poistenie vo výške 2,57 EUR - 81,74 EUR), pričom žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1 206,66 EUR, a teda nebol v omeškani so splácaním splátky viac ako 3 mesiace a tým nemohlo dôjsť k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V zmysle uvedeného, potom vyhovel žalobe o zaplatenie splatných splátok úveru ku dňu vyhlásenia rozsudku v celkovom počte 27 vo výške 2 206,98 EUR. Keďže žalovaný poukázal úhrady v celkovej výške 1 321,70 EUR, uložil tomuto povinnosť zaplatiť nesplatenú časť istiny úveru ku dňu vyhlásenia rozsudku v sume 885,28 EUR. Uvedený rozsudok súdu I. inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 7CoCsp/43/2020 dňa 29.04.2021 s dátumom právoplatnosti 17.05.2021.

10. Žalobca v žalobe uviedol, že nezaplatené splátky istiny úveru splatné 8/2020 - 12/2020 si uplatnil v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13Up/182/2023.

11. Keďže žalovaný naďalej nesplácal riadne splátky istiny úveru, pristúpil opätovne k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 18.05.2023, v ktorom si uplatnil zaplataenie nesplatenej časti istiny úveru splátkami istiny vo výške 79,17 EUR splatnými 1/2023 - 2/2026 v celkovom počte 38 splátok vo výške 3 008,46 EUR.

12. Žalobca podaním zo dňa 09.03.2023 (č.l. 100) vyzval žalovaného k zaplataeniu omeškaných splátok úveru za mesiace január a február roku 2023 vo výške 158,34 EUR s odôvodnením, že ak nedôjde k ich úhrade, žalobca pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaný výzvu prevzal 21.03.2023.

13. Podaním zo dňa 21.04.2023 opätovne upozornil žalovaného na zaplataenie omeškaných splátok úveru za mesiace január až apríl roku 2023 vo výške 316,68 EUR s upozornením, že ak nedôjde k úhrade uvedeného nedoplatku do 11.05.2023, využije svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaný výzvu prevzal 09.05.2023.

14. Podaním zo dňa 18.05.2023 oznámil žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru s výzvou na úhradu dlžnej istiny úveru vo výške 3 008,46 EUR s dátumom splatnosti 09.06.2023. Žalovaný oznámenie prevzal 07.06.2023.

15. Žalobca uviedol, že jeho právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru vyplýva z obchodných podmienok pre úvery občanom v zmysle bodu 2.10 v spojení s bodom 2.9 podmienok.

16. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 29.01.2024 vyhovel žalobe žalobcu o zaplataenie 1 029,21 EUR s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32 %.

17. V rozsudku konštatoval, že žalobca pred poskytnutím úveru si nesplnil povinnosti odbornej starostlivosti predpokladané ust. § 7 ods. 19 - 21 zákona č. 129/2010 Z.z., pre porušenie ktorých je nutné predmetný úver posúdiť za bezúročný a bez poplatkov a súčasne žalobca nemohol úver predčasne zosplatiť.

18. Na základe uvedeného tak žalobca mal nárok iba na zaplataenie nezaplatených splátok istiny úveru splatných od 01.01.2023 ku dňu vyhlásenia rozsudku, teda do 20.01.2024 v celkovom počte 13 vo výške 79,17 EUR, zodpovedajúcej sume 1 029,21 EUR spolu so zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej z uvedených splátok (výrok I.) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Rozsudok vo výroku II. nadobudol právoplatnosť 06.03.2024.

19. Krajský súd v Prešove na základe odvolania podaného žalovaným uznesením zo dňa 27.11.2025 pod sp. zn. 10CoCsp/12/2024 zrušil rozsudok súdu I. inštancie vo výroku I., ktorým žalobe čiastočne vyhovel a vo výroku III. o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie.

20. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný v priebehu konania spochybňoval nárok a v podanom odpore proti platobnému rozkazu svoju procesnú obranu zakladal na tvrdení, že žalobca nie je oprávnený opätovne vyhlasovať mimoriadnu splatnosť úveru, keďže toto vyhlásenie splatnosti bolo vyhlásené za neplatné. Žalobca svoj uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie predčasne zosplateného úveru, pričom zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak žalovaný je spotrebiteľ. Súd I. inštancie sa nezaoberal, či v prípade, ak si žalobca uplatnil nárok predčasne zosplateného úveru, môže mu tento priznať aj z iného skutkového základu a čiastočne mu nárok aj priznal ako plnenie nezosplatených splatných splátok. Úvaha súdu I. inštancie úplne absentuje v tom smere, či nedošlo k prekročeniu žalobcom vymedzeného petitu, pretože mu priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu, a teda či tým neporušil zásadu ne ultra petitem. Odvolací súd v tomto smere poukázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Cdo/85/2021.

21. Žalobca podaním zo dňa 05.01.2026 uviedol, že jeho žaloba v uvedenej časti je dôvodná a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.10.2024 pod sp. zn. 4Obdo/36/2023 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.03.2025 pod sp. zn. III. ÚS 160/2025, zo záverov ktorých vyplýva, že žalovaní ani do dňa rozhodnutia prvoinštančného súdu svoj dlh vyplývajúci zo zmluvy o úvere ani čiastočne nesplátili, preto súd žalobu obsahovo, či už kvantitatívne alebo kvalitatívne nerozšíril, nepriznal viac než bolo žalobou uplatnené a pokiaľ aj áno, v danej časti súd žalobu zamietol. Ústavný súd Slovenskej republiky doplnil, že povinnosťou žalobcu je v žalobe opísať rozhodujúce skutkové okolnosti. Nie je jeho povinnosťou vec aj správne právne posúdiť. Rozhodujúcimi skutkovými skutočnosťami žalobcom opísanými v žalobe bolo to, že sťažovateľke 1 poskytol úver, sťažovateľka 2 zabezpečila splácanie úveru, ktorý splácať prestali. Právne posúdenie toho, či žalobca úver zosplátnil v súlade so zmluvným dojednaním bol už úlohou súdu, nie žalobcu. Po právnom závere súdu o neúčinnom zosplátnení úveru bolo jeho úlohou právne posúdiť či a aká časť žalobou uplatneného nároku je podľa zákona a zmluvných dojednaní dôvodná. Treba súhlasiť s Najvyšším súdom, že okresný súd nepriznal žalobcovi viac ako si uplatnil, ani niečo, čo by vyplývalo z iných ako v žalobe opísaných skutkových okolností.

22. Podľa § 216 CSP,

(1) Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

(2) Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

23. Podľa § 294 CSP, zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

24. Viazanosť súdu žalobným návrhom, teda nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmieť ísť nad rámec petitu tzv. zásada ne ultra petitum sa vzťahuje k žalobnému návrhu a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať. Civilný sporový poriadok upravuje aj výnimku kedy súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac než čoho sa strany domáhajú, avšak musí ísť o prípad, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 12.2.2024 pod sp. zn. 4Cdo/85/2021 uviedol, že odvolací súd svojim postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplátneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd I. inštancie žalobe vyhovel majúc za to, že k zosplátneniu došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplátnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (splatné splátky úveru), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP) naviac s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu ne ultra petitum, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.

25. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí I. ÚS 528/2024, ktorým preskúmaval správnosť rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Cdo/85/2021 ako aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 4Cdo/101/2024.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky aj vo svojom poslednom rozhodnutí zo dňa 03.12.2025 pod sp. zn. 8Cdo/49/2025 v bode 28.8 odôvodnenia uviedol, že ak si veriteľ žalobou uplatnil nárok na celý zostatok pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na základe jeho predčasného zosplátnenia (skutkový základ) a súd dospeje k záveru, že tento veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru platne, nemôže v spore, v ktorom nemožno prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), naviac s ochranou slabšej strany, takémuto veriteľovi ex offa (bez procesnej aktivity veriteľa – žalobcu) priznať nárok na jednotlivé neuhradené splátky úveru, splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku, nakoľko by mu priznal plnenie z iného skutkového

základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu, a teda by rozhodol v rozpore so zásadou „ne ultra petitem“.

27. Nejde tu teda iba o číselné porovnanie nároku, ale o to, že by išlo o plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.07.2011 pod sp. zn. 4MCdo/15/2010).

28. Pokiaľ sa žalobca predmetnou žalobou domáhal zaplatenia nesplatennej časti spotrebiteľského úveru titulom právneho úkonu zosplatenia, ktorý súd I. inštancie posúdil ako neplatný právny úkon, potom s poukazom na vyššie uvedenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít bez toho, aby porušil zásadu ne ultra petitem, nemohol žalobcovi priznať nárok na zaplatenie tých splátok istiny úveru, ktorých splatnosť nastala pred vyhlásením rozhodnutia súdu I. inštancie zo dňa 29.01.2024, preto žalobu v plnom rozsahu zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému voči neúspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté postupom podľa § 262 ods. 2 CSP v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

29Csp/128/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.